

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 30 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Libiszewska

Protokolant: sekr. sąd. Karolina Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2023 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko E. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej E. M. na rzecz powoda (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 28 031,66 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 25 978,59 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 23 lutego 2022 r. do dnia 30 marca 2023 r.,
- od kwoty 2053,07 zł (dwa tysiące pięćdziesiąt trzy złote siedem groszy) od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 30 marca 2023 r.

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. należność zasądzoną w punkcie pierwszym wyroku rozkłada na 70 rat w wysokości:

a) pierwsza rata w kwocie 431,66 zł (czteryście trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) płatna w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia,

b) następne raty w kwocie po 400 zł (czteryście złotych) każda,

płatne do dnia 25. każdego miesiąca, począwszy od drugiego miesiąca po dniu uprawomocnienia się orzeczenia w niniejszej sprawie wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat określonych w podpunktach a-b, przy czym ostatnia rata płatna wraz z należnymi odsetkami, określonymi w punkcie pierwszym wyroku;

4. nie obciąża pozwanej kosztami procesu;

5. przyznaje adw. K. M. ze Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Koninie) kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych), w tym należny podatek VAT, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

sędzia Agnieszka Libiszewska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23 lutego 2022 roku powód (...) (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. M. kwoty 28 031,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 23 lutego 2022 roku oraz kosztów procesu, w tym kosztów opłaty od pozwu i kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie stosownie do regulacji art. 98 § 1¹ k.p.c.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pomiędzy pozwaną (abonentem), a poprzednikiem prawnym powoda firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (operator) doszło do zawarcia umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz umów sprzedaży na raty. W związku z powstaniem zaległości w spłacie, operator wypowiedział przedmiotowe umowy. Dalej wskazał, że w związku z umową sprzedaży wierzytelności z dnia 27 września 2021 roku nabył wierzytelności przysługujące operatorowi wobec pozwanej. Powód wskazał również, iż dochodzi w postępowaniu należności z tytułu wymienionych powyżej wystawionych pozwanej dokumentów w łącznej kwocie 25 978,59 zł. Ponadto powód dochodzi w postępowaniu należności z tytułu skapitalizowanych odsetek naliczonych za okresy od dnia następnego po dacie wymagalności wymienionych powyżej dokumentów (poszczególnych faktur i not obciążeniowych, itp.) do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w łącznej kwocie 2053,07 zł.

Postanowieniem z dnia 2022 roku Sąd ustanowił adwokata dla pozwanej adwokata z urzędu.

W odpowiedzi na pozew pozwana E. M. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. M. zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu, które nie zostały zwrócone w żadnej części. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczeń z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz roszczeń z tytułu umów sprzedaży. Zdaniem strony pozwanej roszczenia z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych powstałe w latach 2017 i 2018 roku, przedawniają się kolejno w latach 2020 i 2021. Natomiast roszczenia o zapłatę z tytułu umowy sprzedaży z dnia 20 grudnia 2019 roku, 2 lutego 2019 roku, 26 kwietnia 2019 roku, 18 marca 2019 roku i 16 grudnia 2019 roku oraz 22 listopada 2018 roku przedawniły się w terminie 2 lat od płatności każdej raty.

W piśmie z dnia 6 marca 2023 roku strona pozwana sprecyzowała zarzut przedawnienia i wskazała, że:

1. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia M. (...) z dnia 1 lutego 2019 roku przedawniło się z dniem upływu dwóch lat od terminu płatności rat, tj. od 1-11 (tj. kwota 77 zł) przedawniły się z dniem 31 grudnia 2021 roku,
2. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia (...) O. (...) z dnia 26 kwietnia 2019 roku przedawniło się z dniem 31 grudnia 2021 roku,
3. roszczenia z tytułu sprzedaży urządzenia (...) z dnia 16 grudnia 2019 roku przedawniło się z upływem dwóch lat od terminu płatności rat, tj.: raty od 1-14 (tj. kwota 364,98 zł) przedawniły się z dniem 31 grudnia 2021 roku,
4. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia (...) G. (...) D. z dnia 22 listopada 2018 roku przedawniło się z dniem 31 grudnia 2020 roku, 5. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia (...) G. (...) (...) z dnia 18 marca 2019 roku przedawniło się z upływem dwóch lat od terminu płatności rat, tj.: raty od 1-10 (kwota 291 zł) przedawniły się z dniem 31 grudnia 2021 roku,
6. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia (...) (...) S. (...) z dnia 14 grudnia 2018 roku przedawniło się z dniem 31 grudnia 2020 roku,
7. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia (...) G. (...) przedawniło się z dniem 31 grudnia 2019 roku,
8. roszczenie z tytułu sprzedaży urządzenia (...) S. H.(...) z dnia 20 grudnia 2018 roku przedawniło się z dniem 31 grudnia 2020 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana E. M. zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 21 listopada 2017 roku doszło do zawarcia umowy głównej o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Świadczenie usług odbywało się w ramach konta Klienta (Abonenta) założonego dla pozwanej, o numerze (...), dla którego mogła być zawierana jedna lub więcej umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Świadczenie usług telekomunikacyjnych przez Operatora rozpoczęło się w dniu 21 listopada 2017 roku.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz E. M. zawarły następujące umowy:

1. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 grudnia 2018 roku, nr (...), typ usługi: TV-Mobilna;
2. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 15 września 2018 roku, nr (...), typ usługi: Głosowe;
3. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 1 lutego 2019 roku, nr (...) typ usługi: TV-Mobilna;
4. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 grudnia 2018 roku, nr (...) typ usługi: TV-Mobilna;
5. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 4 września 2019 roku, nr (...) typ usługi: (...)_ (...)_ (...);
6. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 21 listopada 2017 roku, nr (...) typ usługi: Głosowe;
7. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 marca 2019 roku, nr (...) typ usługi: (...);
8. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 22 listopada 2018 roku, nr (...) typ usługi: TV-Mobilna;
9. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 4 września 2019 roku, nr (...) typ usługi: Głosowe;
10. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26 kwietnia 2019 roku, nr (...) typ usługi: Głosowe ;
11. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26 kwietnia 2019 roku, nr (...) typ usługi: Głosowe.

W oparciu o zawarte umowy (...) Sp. z o.o. wykonywała na rzecz strony pozwanej usługi w ramach swojej podstawowej działalności gospodarczej polegającej na telefonicznej transmisji głosowej, SMS, MMS, transmisji danych oraz TV (stream) i innych związanych z powyższymi usługami. Należności z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych rozliczane były w miesięcznych okresach rozliczeniowych. Za każdy okres rozliczeniowy operator wystawiał oddzielną fakturę. W przypadkach gdy strony wiązała więcej niż jedna umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, faktury zawierały zbiorcze zestawienie należności z tytułu wszystkich umów zawartych w ramach konta Klienta (Abonenta).

/dowód: aneks z dnia 20 grudnia 2019 roku - k. 11-13, aneks z dnia 10 kwietnia 2020 roku k 23-30, aneks z dnia 16 grudnia 2019 roku - k. 33-34, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 21 listopada 2017 roku - k. 46-49, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26 kwietnia 2019 roku - k. 52-54, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 4 września 2019 roku - k. 58-60, umowa z dnia 14 grudnia 2018 roku - k. 61-63, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 4 września 2019 roku - k. 66-66, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 grudnia 2018 roku - k. 71-73, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 15 września 2018 roku - k. 76-78, aneks z dnia 16 grudnia 2019 roku - k. 82-83, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 1 lutego 2019 roku - k. 96-98, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26 kwietnia 2019 roku - k. 101-103/

Z tytułu świadczonych usług (...) Sp. z o. o. wystawiła pozwanej następujące faktury VAT, które nie zostały uregulowane:

- faktura nr (...) z dnia 26 lutego 2020 roku w kwocie 124.99 zł, data wymagalności 11 marca 2020 roku;
- faktura nr (...) z dnia 26 marca 2020 roku w kwocie 134.99 zł, data wymagalności 9 kwietnia 2020 roku;

- faktura nr (...) z dnia 27 kwietnia 2020 roku w kwocie 58.26 zł, data wymagalności 11 maja 2020 roku.

/dowód: faktura nr (...) z dnia 26 lutego 2020 roku - k. 111v., faktura nr (...) z dnia 26 marca 2020 roku - k. 114v., faktura nr (...) z dnia 27 kwietnia 2020 roku - k. 117v./

W związku ze świadczonymi usługami operator dokonywał sprzedaży na rzecz Abonenta urządzeń abonenckich (aparat telefoniczny, laptop, tablet itp.). Każdorazowo sprzedaż odbywała się wobec odrębnej umowy sprzedaży. Zapłata ceny z tytułu sprzedaży rozkładana była na raty. Z tytułu sprzedaży Abonent otrzymywał fakturę ratalną, a ponadto kwota należnej raty wskazywana była w zestawieniu miesięcznym przekazywanym Abonentowi wraz z innymi bieżącymi płatnościami np. fakturami za usługi.

Pomiędzy operatorem i abonentem zawarty zostały następujące umowy sprzedaży na raty udokumentowane fakturami o numerach i datach wskazanych poniżej.

1. Umowa ratalna nr **(...)** z dnia 21 listopada 2017 roku. Nazwa sprzętu: (...) G. (...) (2017) G.

Kwota faktury ratalnej: 937 zł

Liczba rat: 37

Kwota pojedynczej raty: 26 zł

Liczba rat zapłaconych: 28

Kwota rat zapłaconych: 703

Suma rat niezapłaconych: **234 zł**

2. Umowa ratalna nr **(...)** z dnia 15 września 2018 roku. Nazwa sprzętu: (...) (...) S. (...)

Kwota faktury ratalnej: 3/819 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 79,59 zł

Liczba rat zapłaconych: 17

Kwota rat zapłaconych: 1353,03 zł

Suma rat niezapłaconych: **2465,97 zł**

3. Umowa ratalna nr **(...)** z dnia 22 listopada 2018 roku. Nazwa sprzętu: (...) G. (...) (...)B.

Kwota faktury ratalnej: 1344,98 zł

Liczba rat: 49

Kwota pojedynczej raty: 28 zł

Liczba rat zapłaconych: 16

Kwota rat zapłaconych: 420,98 zł

Suma rat niezapłaconych: **924 zł**

4. Umowa ratalna nr (...) z dnia 14 grudnia 2018 roku. Nazwa sprzętu: (...) (...) S. (...)

Kwota faktury ratalnej: 2695 zł

Liczba rat: 49 Kwota pojedynczej raty: 52 zł

Liczba rat zapłaconych: 15

Kwota rat zapłaconych: 927

Suma rat niezapłaconych: **1768 zł**

5. Umowa ratalna nr (...) z dnia 20 grudnia 2018 roku. Nazwa sprzętu: (...) S. H.(...)

Kwota faktury ratalnej: 433 zł

Liczba rat: 49

Kwota pojedynczej raty: 9 zł

Liczba rat zapłaconych: 15

Kwota rat zapłaconych: 127

Suma rat niezapłaconych: **306 zł**

6. Umowa ratalna nr (...) z dnia 1 lutego 2019 roku. Nazwa sprzętu: M. (...) (...)

Kwota faktury ratalnej: 337 zł

Liczba rat: 49

Kwota pojedynczej raty: 7 zł

Liczba rat zapłaconych: 13

Kwota rat zapłaconych: 85

Suma rat niezapłaconych: **252 zł**

7. Umowa ratalna nr z (...) z dnia 18 marca 2019 roku

Nazwa sprzętu: (...) G. (...) (...) H.

Kwota faktury ratalnej: 1393 zł

Liczba rat: 49

Kwota pojedynczej raty: 29 zł

Liczba rat zapłaconych: 12

Kwota rat zapłaconych: 320

Suma rat niezapłaconych: **1073 zł**

8. Umowa ratalna nr (...) z dnia 26 kwietnia 2019 roku. Nazwa sprzętu: S. (...) (...)

Kwota faktury ratalnej: 898,99 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 18,73 zł

Liczba rat zapłaconych: 9

Kwota rat zapłaconych: 168,57

Suma rat niezapłaconych: **730,42 zł**

9. Umowa ratalna nr (...) z dnia 26 kwietnia 2019 roku Nazwa sprzętu: (...) O. M. 2 B., A.

Kwota faktury ratalnej: 649 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 13,53 zł

Liczba rat zapłaconych: 9

Kwota rat zapłaconych: 121,77 zł

Suma rat niezapłaconych: **527,23 zł**

10. Umowa ratalna nr (...) z dnia 4 września 2019 roku. Nazwa sprzętu: H. (...) (...)T.

Kwota faktury ratalnej: 3799 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 79,17 zł

Liczba rat zapłaconych: 5

Kwota rat zapłaconych: 395,85

Suma rat niezapłaconych: **3403,15 zł**

11. Umowa ratalna nr (...) z dnia 16 grudnia 2019 roku. Nazwa sprzętu: (...) B.

Kwota faktury ratalnej: 3999 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 83,34 zł

Liczba rat zapłaconych: 2

Kwota rat zapłaconych: 166,68 zł.

Suma rat niezapłaconych: **3832,32 zł**

12. Umowa ratalna nr (...) z dnia 20 grudnia 2019 roku.

Nazwa sprzętu: (...) B.

Kwota faktury ratalnej: 3949 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 82,30 zł

Liczba rat zapłaconych: 2

Kwota rat zapłaconych: 164,6 zł

Suma rat niezapłaconych: **3784,40 zł**

13. Umowy ratalna nr (...) z dnia 10 kwietnia 2020 roku. Nazwa sprzętu: H. (...) (...) G.

Kwota faktury ratalnej: 1099,01 zł

Liczba rat: 48

Kwota pojedynczej raty: 22,90 zł

Liczba rat zapłaconych: 0 niezapłaconych: 1099,01 zł

Kwota rat zapłaconych: 0

Suma rat niezapłaconych: **1099,01 zł**

/dowód: aneks z dnia 20 grudnia 2019 roku - k. 11-13, aneks z dnia 10 `kwietnia 2020 roku k 23-30, aneks z dnia 16 grudnia 2019 roku - k. 33-34, faktura VAT nr (...) z dnia 10 kwietnia 2020 roku - k. 44, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 45, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 21 listopada 2017 roku - k. 46-49, faktura VAT nr (...) z dnia 21 listopada 2017 roku - k. 50, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 51, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26 kwietnia 2019 roku - k. 52-54, faktura VAT nr (...) z dnia 26 kwietnia 2019 roku - k. 55, załącznik nr do faktury VAT nr (...) - k. 56, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 4 września 2019 roku - k. 58-60, umowa z dnia 14 grudnia 2018 roku - k. 61-63, faktura VAT nr (...) z dnia 20 grudnia 2018 roku - k. 64, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 65, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 4 września 2019 roku - k. 66-66, faktura VAT nr (...) z dnia 4 września 2019 roku - k. 69, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 70, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 grudnia 2018 roku - k. 71-73, faktura VAT nr (...) - k. 74, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 75, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 15 września 2018 roku - k. 76-78, faktura VAT nr (...) - k. 79, załącznik do faktury VAT nr (...) - k. 80, aneks z dnia 16 grudnia 2019 roku - k. 82-83, faktura VAT nr (...) - k. 90, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 91, faktura VAT nr (...) - k. 94, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 95, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 1 lutego 2019 roku - k. 96-98, faktura VAT nr (...) - k. 99, załącznik do faktury VAT nr (...) - k. 100, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26 kwietnia 2019 roku - k. 101-103, faktura VAT nr (...) - k. 104, faktura VAT nr (...) - k. 108, załącznik nr 1 do faktury VAT nr (...) - k. 109/

W związku z powstaniem zaległości w spłacie rat Operator stosownie do postanowień umowy mógł postawić w stan natychmiastowej wymagalności pozostałą część ceny (niewymagalne raty) żądając jej niezwłocznej spłaty. Pozwany nie dokumentach wyszczególnionych zapłacił poniżej:

- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 lutego 2020 roku w kwocie 507,31 zł (data wymagalności 11 marca 2020 roku),

- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 marca 2020 roku w kwocie 507,66 zł (data wymagalności 09 kwietnia 2020 roku),

- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 27 kwietnia 2020 roku w kwocie 530,56 zł (data wymagalności 11 maja 2020 roku),
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 maja 2020 roku w kwocie 530,56 zł, data wymagalności 9 czerwca 2020 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 czerwca 2020 roku w kwocie 530,56 zł (data wymagalności 10 lipca 2020 roku),
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 27 lipca 2020 roku w kwocie 530,56 zł, data wymagalności 10 sierpnia 2020 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 sierpnia 2020 w kwocie 530,56 zł, data wymagalności 9 września 2020 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 28 września 2020 roku w kwocie 530,56 zł, data wymagalności 12 października 2020 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 października 2020 roku w kwocie 530,56 zł, data wymagalności 09 listopada 2020 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 listopada 2020 roku w kwocie 504,56 zł, data wymagalności 10 grudnia 2020 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 28 grudnia 2020 roku w kwocie 1376,79 zł, data wymagalności 11 stycznia 2021 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 stycznia 2021 w kwocie 1218,90 zł, data wymagalności 9 lutego 2021 roku,
- rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 lutego 2021 w kwocie 870,01 zł, data wymagalności 12 marca 2021 roku.

/dowód: rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 lutego 2020 roku w kwocie 507,31 zł (data wymagalności 11 marca 2020 roku) - k. 111v.-113v., rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 marca 2020 roku w kwocie 507,66 zł (data wymagalności 09 kwietnia 2020 roku) - k. 114v.-116v., rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 27 kwietnia 2020 roku w kwocie 530,56 zł (data wymagalności 11 maja 2020 roku) - k. 117-119v., rozliczenie konta w zakresie rat za zakupiony sprzęt nr (...) z dnia 26 czerwca 2020 roku w kwocie 530,56 zł (data wymagalności 10 lipca 2020 roku) - k. 120v.-122/

W związku z zawarciem przez (...) Sp. z o.o. z pozwaną umowy na czas nieokreślony, pozwanej przyznane zostały preferencyjne warunki świadczenia usług. Po wypowiedzeniu przez operatora kontraktu z przyczyn leżących po stronie pozwanego w oparciu o postanowienia Regulaminu Świadczenia Usług (...) przez (...) Sp. z o. O. zgodnie z regulacją art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku prawo telekomunikacyjne, (...) Sp. z o. o. zobowiązała pozwaną do zwrotu części wartości uzyskanej przez niego ulgi wynikającej z przyznanych preferencyjnych warunków.

Stosownie do treści art. 57 ust. 6 ww. ustawy - W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Wartość opłaty (kary) z tytułu rozwiązania umowy z winy abonenta każdorazowo określona jest w podpisanej przez strony umowie. W przypadku gdy w oparciu o jedną umowę o świadczenie usług dochodziło

do świadczenia usług telekomunikacyjnych dla kilku numerów telefonicznych wartość opłaty określona została w umowie zbiorczo dla wszystkich numerów. Przy obciążeniu strony pozwanej obowiązkiem uiszczenia opłaty operator stosownie do powołanej powyżej regulacji zażądał zwrotu części ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia każdej umowy do dnia jej rozwiązania. W sytuacji gdy dochodziło do jednoczesnego rozwiązania więcej niż jednej umowy, operator obciążał abonenta opłatami co do zasady w jednej zbiorczej nocie obciążeniowej.

Pozwana nie zapłaciła również obciążającej ją opłaty z tego tytułu.

/dowód: nota obciążeniowa nr (...) z dnia 26 czerwca 2020 roku w kwocie 5261.20 zł (data wymagalności 10 lipca 2020 roku) - k. 198, oświadczenie o rozwiązaniu umowy i wezwanie do zapłaty z dnia 28 czerwca 2020 roku - k. 199-201/

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 27 września 2021 roku powód nabył od (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. wierzytelność dochodzoną pozwem. Przedmiotem sprzedaży były wierzytelności opisane, w liście wierzytelności sporządzonej w postaci papierowej jako załącznik do umowy sprzedaży, w tym w szczególności wierzytelność dochodzona pozwem.

/dowód: wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności - k. 9-9v., wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności - k. 10/

Pozwana została zawiadomiona o przelewie wierzytelności. Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem wskazując, na zamiar wytoczenia powództwa o zapłatę. Pomimo upływu zakreślonego w wezwaniu terminu pozwana nie uiszczała należności.

/dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 11 października 2021 roku - k. 201/

Pozwana zamieszkuje razem ze swoją matką, dorosłym bratem oraz dwójką swoich małoletnich córek. Pozwana utrzymuje się z zasiłku opiekuńczego w kwocie 2180 zł otrzymywanego w związku z opieką sprawowaną nad matką. Źródłem dochodu matki pozwanej jest emerytura w wysokości 1480 zł. Pozwana otrzymuje na dzieci alimenty w kwocie 400 zł i 500 zł oraz świadczenie rodzinne w wysokości 248 zł, a nadto świadczenie 500 plus na każdą z małoletnich. Pozwana posiada zadłużenia w innych instytucjach kredytowych oraz zadłużenie z tytułu opłat za korzystanie z lokalu mieszkalnego.

/dowód: przesłuchanie pozwanej – k. 252-253v./

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie, to jest wyżej powołanych dowodów z dokumentów, które uznał za wiarygodne, szczególnie że nie były kwestionowane co do autentyczności i mocy dowodowej oraz zeznań pozwanej. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, albowiem zeznania te były spontaniczne i logiczne. Pozwana opisała w nich swoją obecną sytuację materialno-bytową.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przelew wierzytelności jest umową, z mocy której wierzyciel (cedent) przenosi na nabywcę (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika (debitora). W wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 kc przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001 roku I CKN 379/00).

Do przelewu wierzytelności nie jest konieczna zgoda dłużnika, dłużnik może nawet nie wiedzieć o przelewie. Ten zakładany przez ustawodawcę brak konieczności wiedzy dłużnika o przelewie wynika z faktu, że w wyniku przelewu wierzytelności sytuacja dłużnika w zakresie stosunku zobowiązaniowego, którego jest stroną nie ulega zmianie.

Zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W świetle ww. zasady, na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze przelewu od poprzedniego wierzyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06).

Powód wykazał fakt zawarcia przez pozwaną z (...) Sp. z o.o. w W., umowy głównej z dnia 21 listopada 2017 roku polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych (art. 57 ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 roku) oraz odrębnych umów sprzedaży, na podstawie której każdorazowo odbywała się sprzedaż urządzeń abonenckich (art. 535 § 1 k.c.).

Roszczenie powodowa wynikało zatem z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i umowy sprzedaży na raty zawartych z konsumentem a stroną powodowa dochodziła go jako nabywca wierzytelności.

Kwestia przedawnienia była badana z urzędu zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. Okolicznością bezsporną było, że roszczenie powoda jako związane z działalnością gospodarczą przedawniało się z upływem trzech lat w świetle art. 118 k.c. z tym, że do przedawnienia roszczenia z umowy sprzedaży na raty znajduje zastosowanie przepis szczególny art. 554 k.c. i termin przedawnienia wynosi dwa lata a z uwagi na postawienie całej wierzytelności w stan wymagalności na podstawie art. 586 k.c. termin zapłaty dla wszystkich pozostałych rat wyznaczono na dzień 13 lipca 2020 roku.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy – Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2018 roku (Dz.U. z 2018 poz. 1104) do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Natomiast stosownie do ust. 2 jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Zdaniem Sądu nie był zasadny zarzut przedawnienia.

1. W zakresie umowy sprzedaży (...) z dnia 21 listopada 2017 roku, pozwana zapłaciła 28 z 37 rat po 26 zł miesięczne. Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 29, wymagalnej w dniu 11 kwietnia 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **234 zł** (9 rat x 26 zł) jest uzasadnione.

2. W zakresie umowy sprzedaży (...) z dnia 15 września 2018 roku, pozwana zapłaciła 17 z 48 rat po 79,59 zł miesięczne (ostatnia rata wyrównująca wynosiła 78,27 zł). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 17, wymagalnej w dniu 10 lutego 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **2465,97 zł** / (10 rat x 79,59 zł) + 78,27 zł/ jest uzasadnione.

3. W zakresie umowy sprzedaży (...) z dnia 22 listopada 2018 roku, pozwana zapłaciła 16 z 49 rat po 28 zł miesięczne. Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 17, wymagalnej w dniu 10 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **924 zł** (33 raty x 28 zł) jest uzasadnione.

4. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 14 grudnia 2018 roku, pozwana zapłaciła 15 z 49 rat po 52 zł miesięczne. Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 16, wymagalnej w dniu 10 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **1768 zł** (34 raty x 52 zł) jest uzasadnione.
5. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 20 grudnia 2018 roku, pozwana zapłaciła 15 z 49 rat po 9 zł miesięczne. Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 16, wymagalnej w dniu 10 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **306 zł** (34 raty x 9 zł) jest uzasadnione.
6. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 2 lutego 2019 roku, pozwana zapłaciła 13 z 49 rat po 7 zł miesięczne. Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 14, wymagalnej w dniu 12 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **252 zł** (36 rat x 7 zł) jest uzasadnione.
7. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 18 marca 2019 roku, pozwana zapłaciła 12 z 49 rat po 29 zł miesięczne. Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 13, wymagalnej w dniu 9 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **1073 zł** (37 rat x 29 zł) jest uzasadnione.
8. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 26 kwietnia 2019 roku, pozwana zapłaciła 9 z 48 rat po 18,73 zł miesięczne (ostatnia rata wyrównawcza wynosiła 18,68 zł). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 10, wymagalnej w dniu 10 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **730,42 zł** / (38 rat x 18,73 zł) + 18,68 zł/ jest uzasadnione.
9. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 26 kwietnia 2019 roku, pozwana zapłaciła 9 z 48 rat po 13,53 zł, tj. kwotę 121,77 zł (9 rat x 13,53 zł), z tymże faktura VAT opiewała na kwotę 648 zł, w związku z powyższym wysokość raty wynosiła 13,52 zł (648 zł: 48 rat). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 10. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. Jak zostało wskazane powyżej pozwana zapłaciła kwotę 121,77 zł. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **527,23 zł** (648 zł – 121,77 zł) jest uzasadnione.
10. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 4 września 2019 roku, pozwana zapłaciła 5 z 48 rat po 79,17 zł miesięczne (ostatnia rata wyrównawcza wynosiła 78,01 zł). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 6, wymagalnej w dniu 10 czerwca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **3403,15 zł** / (42 rat x 79,17 zł) + 78,01 zł/ jest uzasadnione.
11. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 16 grudnia 2019 roku, pozwana zapłaciła 2 z 48 rat po 83,34 zł miesięczne (ostatnia rata wyrównawcza wynosiła 82,02 zł). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 46, wymagalnej w dniu 10 marca 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **3832,32 zł** / (46 rat x 83,34 zł) + 82,02 zł/ jest uzasadnione.
12. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 20 grudnia 2019 roku, pozwana zapłaciła 2 z 48 rat po 82,30 zł, z tymże faktura VAT opiewała na kwotę 3949 zł, w związku z powyższym wysokość raty wynosiła 82,27 zł (3949 zł: 48 rat). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 46. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **3784,40 zł** (46 rat x 82,27 zł) jest uzasadnione.

13. W zakresie umowy sprzedaży nr (...) z dnia 10 kwietnia 2020 roku, pozwana nie zapłaciła żadnej z 48 rat po 22,90 zł miesięczne (ostatnia rata wyrównawcza wynosiła 22,71 zł). Roszczenie powoda obejmuje niespłacone raty, począwszy od raty 1, wymagalnej w dniu 11 maja 2020 roku. W przedmiotowej sprawie powód wytoczył powództwo w dniu 23 lutego 2022 roku, a zatem przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy roszczenie dotyczące kwoty **1099,01 zł** / (47 rat x 22,90 zł) + 22,71zł/ jest uzasadnione.

W tym stanie rzeczy w punkcie 1 wyroku Sąd zasądził od pozwanej E. M. na rzecz powoda (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 28 031,66 zł, w tym kwotę 25 978,59 zł stanowiącą należność główną z tytułu wymienionych powyżej dokumentów rozliczeniowych oraz kwotę 2053,07 zł stanowiącą skapitalizowane odsetki naliczone za okres od dnia następnego po dacie wymagalności wymienionych powyżej do dokumentów (faktur i not obciążeniowych) do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 25 978,59 zł od dnia 23 lutego 2022 roku do dnia 30 marca 2023 roku,

- od kwoty 2053,07 zł od dnia 1 lipca 2022 roku do dnia 30 marca 2023 roku.

W pozostałym zakresie roszczenie odsetkowe z tytułu opóźnienia w spłacie kapitału podlegało oddaleniu w punkcie 2 wyroku.

Zgodnie z art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach, sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis tego artykułu, obok charakteru proceduralnego, ma także – mimo zamieszczenia go w kodeksie postępowania cywilnego – cechy normy materialno-prawnej. Uprawnia bowiem sąd do modyfikacji treści łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, dając sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawno-materialnej. Sąd, rozkładając na raty należne wierzycielowi świadczenie, dokonuje modyfikacji dotychczasowego stosunku cywilno-prawnego łączącego strony. Uprawnienia do rozłożenia zasądzanego świadczenia na raty przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne, w tym spowodowane działaniem samego dłużnika.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zasądzone roszczenie na mocy art. 320 k.p.c. należało rozłożyć na raty z uwagi na trudną sytuację materialną pozwanej i prognozę, że spłata należności w 70 ratach po 400 zł (przy czym pierwsza rata wynosi 431,66 zł) – jest dla pozwanej realna.

Zasądzając świadczenie, Sąd przyznał powodowi odsetki od zasądzanego roszczenia za okres do dnia wydania wyroku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, rozłożenie na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (v. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 22 września 1970 roku III CZP 11/70). Wyrok rozkładający na raty na podstawie art. 320 k.p.c. świadczenie należne wierzycielowi modyfikuje bowiem treść łączącego strony stosunku cywilnoprawnego. Obowiązek jednorazowego uiszczenia całego świadczenia zostaje zastąpiony obowiązkiem zapłaty poszczególnych rat w kolejno przypadających terminach. Wyrok sądu w części orzekającej o rozłożeniu zasądzanego świadczenia na raty ma więc charakter konstytutywny.

W pkt 3 wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu odstępując jednak od obciążania pozwanej tymi kosztami, pomimo przegrania przez nią procesu w całości. Zgodnie bowiem z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Należy zauważyć, iż art. 102 kpc stosowany jest jedynie w wyjątkowych sytuacjach, przy czym sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu; jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania

wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Katalog przyczyn zaliczanych do wypadków szczególnie uzasadnionych, przewidzianych art. 102 kpc nie został ustawowo uregulowany. Ocenę zastosowania zasady słuszności, będącej wyjątkiem od odpowiedzialności za wynik sporu, pozostawiono sądom. Nieobciążenie strony przegrywającej kosztami procesu w całości lub w części powinno wynikać z konkretnych okoliczności rozpatrywanej sprawy, których badanie z zachowaniem zasad logicznego rozumowania, dających się skontrolować, prowadzi do wniosku, że obciążenie kosztami strony przegrywającej byłoby rażąco niesprawiedliwe albo nieuzasadnione. Odnosi się to do sytuacji skomplikowanych problemów prawnych dotyczących istoty sporu albo konieczności uzyskania orzeczenia sądowego albo precedensowego charakteru powództwa, czy też sprawy o szczególnym znaczeniu dla strony, jak na przykład dążenie do uzyskania środków utrzymania. Przyjęte zostało w orzecznictwie, że jako wymieniony w art. 102 kpc wypadek może być uznana również szczególnie trudna sytuacja majątkowa i życiowa strony przegrywającej, wskazująca na to, że zasądzenie kosztów procesu pozostawałoby w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2010 r., IV CZ 2/10, LEX nr 1353272; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 22/10, LEX nr 1360228; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012 r., I CZ 10/12, LEX nr 1168536; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2012 r., III CZ 17/12, LEX nr 1164739; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2013 r., I CZ 128/12, LEX nr 1293687).

Pamiętać należy, że pozwana wdając się w spór w niniejszej sprawie nie była reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego. Stąd też nie mając wiedzy prawniczej była subiektywnie przekonana o zasadności swego stanowiska. Sąd wziął pod uwagę owo subiektywne przekonanie pozwanej co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r., II CZ 105/11). Na decyzję sądu wpływ miała również trudna sytuacja majątkowa, która uniemożliwia pokrycie przez pozwaną kosztów procesu należnych przeciwnikowi. Sąd uznał, że ww. okoliczności związane z sytuacją majątkową pozwanej uzasadniają odstąpienie od obciążania pozwanej kosztami procesu szczególnie, gdy stała się ona podstawą rozłożenia zasądzonych roszczenia na raty.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu orzeczono jak w pkt 4 wyroku, na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 roku (SK 66/19, Dz.U. z 2020 r. poz. 769).

sędzia Agnieszka Libiszewska